

Hoofdstuk LV

Vriendelijke Uitnoodiging tot het Heil in Christus

Verzen 1 tot 3

- 1. O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt, zonder geld en zonder prijs, wijn en melk.**
- 2. Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen dat geen brood is, en uwen arbeid voor hetgeen dat niet verzadigen kan? Hoort aandachtelijk naar Mij, en eet het goede, en laat uwe ziel in vettigheid zich verlustigen.**
- 3. Neigt uw oor en komt tot Mij, hoort en uwe ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden Davids.**

Men zou eene bloemlezing van troostwoorden van onzen profeet kunnen samenstellen als in dit woord vervat en voorts de welbekende woorden van 40: 1,29-31; 41:10; 42:1-3; 44:22; 49:15; 53:1-12; 54:7,10; 66:13 en zeggen: „Zietdaar de reden waarom men onzen profeet den titel van Evangelist des Ouden Verbonds heeft gegeven.” Toch verstaat men zijne woorden niet, wanneer men die toepast op de Kerk en met Israël volstrekt geene rekening houdt, want elk dezer schoone woorden gelden allereerst en allermeeft Israël.

Het verband in deze laatste drie hoofdstukken is kostelijk. In hoofdstuk 53 zagen we het kruis van Christus, in 54 het zaad, dat Hij zag op den arbeid Zijner ziel, terwijl we hier de algemeene noodiging hebben tot het heil, dat er is in Christus Jezus den Heere. De uitnoodiging is algemeen tot alle dorstigen. En er wordt ook niet gezegd, dat zij bepaald geestelijke dorst moeten hebben. Allen die dorsten naar goud en eer en kennis zijn hier mede in begrepen. En welk mensch is er, die geene dorst in een of anderen zin heeft? Wat wordt van hen gevraagd? Aan welke voorwaarden hebben ze te voldoen? Aan geene enkele. Ze hebben alleen maar te *komen*.

Wie dorst heeft moet tot de bron, de bornput komen om te drinken en zich te laven. Zij worden genoodigd om te komen tot de wateren. Doch er is niet alleen water, want daarmee is de dorstende, maar nog niet de hongerige gebaat. Er is ook voedsel om te eten. En voor de kinderkens, zwakken en zieken is er melk, terwijl ook de wijn, die het hart verheugt, niet ontbreekt. En dit alles kan men koopen zonder geld en zonder prijs van eigen verdiensten.

Men woog oudtijds bij het betalen van een geldsom het zilver af. Daarop zinspeelt vers 2. Israël gaf zijne schatten voor nietswaardige en de ziel ledig latende dingen. Dit is de hoofdgedachte van de eerste helft van vers 2. In plaats van de ziel te laven aan het rijke offermaal van Christus geeft men ook thans alles, tot zijne kostelijke ziel toe, weg aan de wereld, de zonde en den Satan. Daarom roept Jehova-Jezus: Hoort

aandachtelijk naar Mij en eet het goede en laat uwe ziel in vettigheid zich verlustigen. Hier en in het volgende vers legt Hij sterken nadruk op het hooren en gehoorzamen van Hem. Alleen dan kan de ziel zich in vettigheid verlustigen, het beeld is hier ontleend aan de keur van spijzen bij het offer- of feestmaal. In Oud en Nieuw Verbond wordt het heil in Christus telkens weder bij een vetten maaltijd vergeleken. Men ziet hier dat God ons niet alleen wil doen eten ter verzadiging, maar ons ook in Zijn heil doen verlustigen. Het eeuwig verbond is hetzelfde als het verbond des vredes van het vorige hoofdstuk, waar men het aangeteekende nazie.

En wat zijn de gewisse weldadigheden van David? Dit is maar niet bloot een vrome klank voor een of ander heil, maar heeft eene zeer bepaalde historische en profetische beteekenis. Bedoeld zijn hiermede de bondsbeloften gegeven bij de oprichting van het Davidisch verbond als verhaald in II Sam. 7: 12-17; 23:3; Ps. 89: 1-4 en Ps. 110. Jehova-Jezus belooft hier dus om in den weg der gehoorzaamheid en het komen tot Zijn heil het Davidisch verbond met zijne onwankelbare heilsbeloften te vervullen.

Christus de Vorst, Getuige en Gebieder der Volken

Verzen 4 en 5.

4. Zie, Ik heb hem tot een getuige der volken gegeven, eenen Vorst en Gebieder der volken.

5. Zie, gij zult een volk roepen dat gij niet kendet, en het volk dat u niet kende, zal tot u loopen, om des HEEREN uws Gods wil, en om des Heiligen Israëls wil, want Hij heeft u verheerlijkt.

Sommigen laten deze woorden slaan op David, anderen op Cyrus, Hugo de Groot zelfs op Jeremia, doch hoe deze geleerde man daarbij kwam is ons zeer raadselachtig. In deze meening zal hij, zooals Barnes heeft opgemerkt, wel altoos alleen staan blijven. Hij scheen nu eenmaal besloten te zijn om nergens in de Profeten den Christus te zien. Van niemand anders dan van den Messias mogen deze woorden verklaard worden. Het bewijs daarvoor is licht te geven: (1) Het aandachtvestigend woordje *ziet* wordt zeer dikwijls gebruikt in de Messiaansche voorzeggingen om de aandacht op den Messias te vestigen. Men zie slechts 7:14; 42:1; Jer. 23:5; 33:15; Zach. 6:12. (2) De taal hier gebruikt is veel te sterk voor David, Cyrus of welk roemruchtig mensch ook. (3) De Heere Jezus wordt ook elders *nagid*, Vorst, geheeten. In Dan. 9:25 wordt dit woord met nadruk op den Messias thuisgebracht. In I Kron. 9: 20; 11 : 2 is het overgezet door *voorganger*. En dit is de Heere Jezus na Zijne wederkomst voor alle volken. Rechtens is Hij dit nu reeds, feitelijk zal Hij dit in de toekomst zijn. (4) Ook in Ez. 34:23,24; 37: 24,25; Jer. 30:9; Hos. 3: 5 is de Heere Jezus voorgesteld als de groote David. Het woord *Getuige* wordt zeer verschillend vertaald, o.a. door *ruler*, *monitor*, het *getuigde*, *Gezetzgeber*, dus De Wette, en ook de Joodsche vertaling van Izak Leeser. Het woord *Eed* beteekent *Getuige*, doch zulk een die het recht heeft om te waarschuwen en om te getuigen voor het recht der wet

en tegen het onrecht, vgl. Spr. 19: 5,9, waar dit woord ook door getuige is vertaald. Het profetisch werk Zijner toekomst is door dit woord aangeduid. Het woord Vorst wijst op Zijn koninklijk ambt. De Heere Jezus zal na Zijne wederkomst regeeren als de Koning der koningen en de Heer der heeren. Men leze en herleze Ps. 72, waar Hij zoo schoon wordt bezongen als de Koning der toekomst. Het woord Gebieder wijst Hem aan als den koninklijken Wetgever, Die gebieden en onderwijzen zal alle volken. De Heere Jezus zal hun het deksel van de oogen scheuren, 25:7, en daarna zal Hij ze in Zijn licht doen wandelen, 2: 1-4; 60: 1-4. Er is niets dat de wereld meer noodig heeft dan zulk een Getuige, Vorst, en Gebieder.

Vers 17 is een directe aanspraak tot den Messias omtrent Zijne bekeering van alle volken der aarde. Volken, die Hij niet kende in den zin van liefhad en volken, die Hem voorheen niet kenden als China, Japan, Afrika, Australië, zullen tot Hem loopen, zullen komen aansnellen tot Zijn heil. Deze troostvolle gedachte wordt breedvoerig uitgewerkt in 60: 1-16. Het is de doorlopende leer der Schrift, dat alle volken eens tot Christus bekeerd zullen worden, doch niet door middel van de Zending, maar door bemiddeling van den Almachtigen Heiland Zelf. Hij kan en zal het Zelf doen na Zijn wederkomst en na het volkengericht.

Want Hij heeft u verheerlijkt. De Vader heeft den Zoon verheerlijkt in het oog aller volken, als de volken tot Hem zullen vloeien. Dit was aanvankelijk reeds geschied bij de opstanding en hemelvaart, vgl. Jes. 53: 10; Hand. 3: 13; Joh. 17:5. De Zoon verheerlijkt den Vader en de Vader den Zoon.

Roepstem tot de Zondaars om tot Christus te Komen

Verzen 6 en 7

6. Zoekt den HEERE terwijl Hij te vinden is, roept Hem aan terwijl Hij nabij is.

7. De goddelooze verlate zijnen weg, en de ongerechte man zijne gedachten; en hij bekeere zich tot den HEERE, zoo zal Hij Zich zijner ontfermen, en tot onzen God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk.

Waar de profeet de heidensche volken zag aansnellen tot het heil in Christus, daar roept hij al de goddeloozen in Israëel tot den Zaligmaker. Hij vermaant in allen ernst den Messias te zoeken en te aanbidden. Hij dringt aan tot haast, want niet altoos blijft het vindenstijd en niet immer is Hij nabij. Men denke slechts aan de verlorenen. De Heere wil gezocht en aangeroepen worden. Verder roept hij den goddelooze, den trotsche, den booze toe om zijn weg te verlaten. Zijn weg deugt niet, is het breede pad, dat uitloopt op het verderf. De ongerechte man is een booswicht, die van zins is onheil te stichten, een of andere snoodheid te plegen. Deze wordt vermaand zijne gedachten, zijne plannen, zijne booze voornemens te laten varen. De goddelooze wandelt niet slechts op een verkeerden weg, doch hij is verkeerd en heeft bijgevolg ook verkeerde gedachten aangaande God, Zijn Woord, Zijn Zoon en Zijn dienst.

Nadat den goddelooze gezegd is, wat hij moest laten varen, wordt hem voorgehouden wat te doen. Hij heeft zich te bekeeren tot den Heere. Wij hebben hier bij Jehova te denken aan den Messias. Eene kostelijke bemoediging van ontferming en veelvoudige vergeving besluit deze hartroerende roepstem tot bekeering.

Des Heeren Gedachten, Wegen en Woorden

Verzen 8 tot 11

8. Want mijne gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uwe wegen zijn niet mijne wegen, spreekt de HEERE;

9. want gelijk de hemelen hooger zijn dan de aarde, alzoo zijn mijne wegen hooger dan uwe wegen, en mijne gedachten dan ulieder gedachten.

10. Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert, maar doorvochtigt de aarde, en maakt dat zij voortbrengt en uitspruigt, en zaad geeft den zaaier en brood den eter:

11. alzoo zal mijn Woord, dat uit mijnen mond uitgaat, ook zijn: het zal niet ledig tot Mij wederkeeren, maar het zal doen hetgeen dat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zcndc.

Uitleggers hebben veelal moeite gevonden met het verband dezer woorden, doch wij hebben hier kennelijk eene tegenstelling tusschen de wegen en gedachten van God en die der menschen in het vorige vers, terwijl hier tevens eene bemoediging, om tot Christus te komen, wordt gegeven. Van den Messias is juist gezegd, dat Hij veel vergeeft en hierin is Hij gansch anders dan het godlooze volk, dat niet vergevensgezind, doch veeleer wraakgierig is. Voorts zijn deze woorden van de rijkste toepassing voor alle tijden en omstandigheden, 's Heeren gedachten over den Messias en Israël waren gansch anders dan van Israël, zooals we reeds zagen in Jes. 53. En 's Heeren wegen liepen met Israël door het water en het vuur tot op onzen tijd toe. Gansch anders dan ook de allervroomsten in Israël zich het hadden voorgesteld. De schoone vergelijking van vers 9 zou slechts bedorven worden door eene nadere opheldering. Een gekruisigde Messias en de toevloeiing der Heidenen tot den Messias zonder besneden te worden naar de wet en als vrij van de wet waren hemelsbreed en hemelboog verschillend van de gedachten der Joden. In het nauwst verband hiermede getuigen de twee laatste verzen van de doeltreffende kracht van Gods Woord. De regen en sneeuw komen van den hemel en keeren daarheen in dien vorm nimmer weer, doch maken de aarde vochtig en vruchtbaar. Alzoo nu keert het Woord niet ledig weder tot God. Door het Woord versta men hier inzonderheid de beloften omtrent den gekruisigden Christus voor Israël, de zondaars en alle volken als juist aangegeven, 's Heeren Woord zal doen hetgeen God behaagt en het zal voorspoedig zijn in zijn loop en uitwerking.

Israëls Herstel en Zijne Gevolgen

Verzen 12 en 13

12. Want in blijdschap zult gijlieden uittrekken, en met vrede voortgeleid worden: de bergen en heuvelen zullen geschal maken met vroolijk gezang voor uw aangezicht, en alle boomen des velds zullen de handen samenklappen.

13. Voor eenen doorn zal een denneboom opgaan, voor eene distel zal een mirteboom opgaan; en het zal den HEERE wezen tot eenen naam, tot een eeuwig teeken dat niet uitgeroeid zal worden.

Het redengevend voegwoord *want* geeft hier een bewijs aan van de trouwe volbrenging van Gods Woord, waarvan juist is opgemerkt, dat het nimmer ledig wederkeert. Dit geldt niet het minst ten aanzien van Israël's terugkeer uit de ballingschap. Het is ook hier weer de eindelijke terugkeer en niet de bevrijding uit Babel, die hier bedoeld is, daar er toen van al de heerlijkheid, die hier vermeld wordt, niets bespeurd is. Israël is toen niet met blijdschap uitgetrokken en met vrede voortgeleid, doch slechts een armzalig hoopske van nauwelijks 50,000. Verreweg de meeste Joden bleven bij de vleeschpotten van Babel zitten en zij die heentrokken naar het land der vaderen, bedreven meer rouw dan vreugde. Eerst in zijne laatste groote exodus zal Israël blijdschap en vrede hebben, dewijl hij zijn Messias eindelijk heeft gevonden.

En de weder-aanname van Israël zal voor de gansche geteisterde schepping zijn als het leven uit de dooden, Rom. 11: 15. De zuchten der schepping verwisselen dan met de heerlijkste zangen. Als de geplaagde Joden niet meer weenen, maar jubelen, dan zal alles met hen mede-jubelen. Toen de verloren zoon teruggekeerd was tot den vader, zeide de vader: „Laat ons eten en vroolijk zijn." Dit zal God tot de gansche schepping zeggen, nadat Israël uit alle volken is teruggekeerd, berouwvol zijn zonden voor Zijn aangezicht heeft beleden en den Messias heeft aangenomen. O, dat men het zag dat de gansche wereld in ontredderden toestand verkeert, dewijl Israël nog niet recht voor zijn God en Koning staat en nog verhard en verblind omdooft onder de volken! Welk een hartzeer welk een misplaatsten ijver zonder verstand zou men zich besparen, zoo men dit op grond der Schrift wilde inzien!

Een dwaze verklaring wil ook vers 13 alleen van de bekeering des zondaars verklaren. Indien men hiervan eene toepassing op de bekeering wilde geven, dan zouden wij zwijgen, doch dit woord daarvan te willen verklaren, noemen we dwaas, omdat men dan klaarlijk toont de wereld-historische en de eschatologische beteekenis van Israël niet te zien. En wie Israël's verreikende beteekenis niet kent, verstaat ook de helft der profetische Schriften niet, noch de teekenen onzer veelbewogen dagen, waarin alles zich dringt naar de ontkenning van het raadsel der eeuwen. Het volk klapte van blijdschap in de handen, toen het plotseling zijn jeugdigen koning David zag, II Kon. 11: 12; alzoo nu zal de gansche schepping vreugde bedrijven, wanneer ze haren

souverein Koning Christus weder zal zien. En dan zal niet bloot figuurlijk, maar letterlijk geschieden wat vers 13 voorspelt. *Het*, vers 13, ziet op al de voorgaande heerlijkheid. Deze zal zijn tot verheerlijking van Jehova-Jezus. En die vernieuwde schepping zal een teeken zijn van Zijne trouw, van de kracht Zijns bloeds, van Zijne tegenwoordigheid en regeering.